

Kontanthjælpsloftet rammer som en forhammer

Så kontant udtrykker Spastikerforeningens landsformand Lone Møller sig i en kommentar til det loft over kontanthjælpen, som et flertal i Folketinget er på vej til at vedtage. Loftet vil få store økonomiske konsekvenser for nogle af vores medlemmer.

To konkrete eksempler fra vores medlemskreds - Johnny og Lonnie - viser, at kontanthjælpsloftet barberer et stort beløb af en i forvejen meget beskeden indkomst.

Det ene medlem får reduceret sin disponible indkomst med 2.129 kr. svarende til 12,3 procent, mens det andet medlem får reduceret sin disponible indkomst med 3.067 kr. svarende til 18,8 procent.

- Der er næppe mange, der har fantasi til at forestille sig, hvad der vil ske, hvis deres bruttoindkomst med et slag blev reduceret med mellem 12 og 19 procent. Udgifterne ændrer sig jo ikke. Huslejen, maden, tøjet, forsikringerne og alle de andre faste udgifter bliver jo ikke tilsvarende billigere. Kontanthjælpsloftet rammer nogle af vores medlemmer med en forhammers kraft. Og de har ikke en chance for at ændre på deres situation. Det er helt urimeligt, siger Spastikerforeningens landsformand Lone Møller.

Kan ikke arbejde

For Johnnys vedkommende betyder kontanthjælpsloftet, at han i fremtiden vil få udbetalt 13.265 kr. Her ud af skal han betale en husleje inkl. forbrug på 8.387 kr. Tilbage er 4.878 kr. til alle øvrige udgifter.

For Lonnie – som er enlig forsørger – ender regnestykket med en ny månedlig indtægt på 15.196 kr. og en husleje på 8.137 kr. Tilbage er 7.059 kr. til alle øvrige udgifter. Ud af dette beløb skal hun også forsørge sin datter, men har også en tillægsindkomst fra børnechecken til hendes datter.

- Man behøver ikke at have nogen doktorgrad i økonomi for at regne ud, at disse to mennesker har så lille et økonomisk råderum, at det i realiteten ikke hænger sammen. Mennesker som Johnny og Lonnie - og mange andre - risikerer at skulle gå fra hus og hjem. Før kontanthjælpsloftet havde de dårligt nok til dagen og vejen, nu er de reelt fattige. Og de kan intet gøre ved deres situation. Deres handicap er så omfattende, at de ikke kan arbejde. Og førtidspension? Det har de fået afslag på igen og igen. Er det virkelig det samfund, vi vil have? slutter Lone Møller.